

RODLO: KRAJA OD 1. MAJA 1935 PO ZDRUŽITVI »LJUDESKA PRAVICE«, KI JO JE 8. OKTOBRA 1944 USTANOVELA KOMUNISTIČNA PARTIJA V SLOVENIJI. IN SLOVENSKEGA POROČEVALCA, KI GA JE LETA 1943 USTANOVELA OSVOBODILNA FRONTA SLOVENSKEGA NARODA

redovno elektrone, FOTO: SVA010

Predstavniki slavistike v Moskvi

»Bavarski operar je v gladiškem svetu najbolj znano in največkrat izvajajo delo dramatika Berta Brechta in skladatelja Kurta Weilla. Pred kratkim pa je hamburska državna opera obnovila njuno znamenito »Vpovna in propad mesta« Mahagonny Opera, ki jo je »Nasrkar« občinstvo ob prvi izvedbi leta 1930 v Leipzigu ogroženo odklonilo, je sedaj dosegla izreden uspeh.

Brecht je leta 1930 izdal javno sgrajanje v sarkastično zgodbu o mestu Mahagonny, v katerem vladajo gangsterji in je edini zločin, ki ga kaznujejo s smrtjo, je elektrikenje stolu »na omaro«.

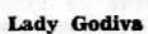
Medtem ko hamburska publika polni Opero na tu-

bi radoveano ugiaba o po-
budnikih dogodaka, ki je
vzmemiril premierske gle-
dalec. Pred opernim po-
slopiem je namreč skupina
mladih ljudi delila obisko-
valcem letake z natisnje-
nim vprašanjem: "Ali ste
zares tako pokvarjeni?"
Podpisano je bilo "Delav-
sko združenje za zaščito do-
movine".

Nekdo izmed gledalcev je
o tem izrazil domnevo, da
so bili letaki le del režisers-
ke zamisli, ki naj bi po-
udarilo dinamično proble-
matiko izvajanja dela.

slikovitimi mostiči in stop-
šči in okrašeno z majhnimi
parki, sprehajališči, otroš-

niškiimi kipi. Tudi nova in znamenita, kar se da 'sodna' na 'katedrala arhitekta Spencea z nenavadnimi menzijami, surrealistično hitrostjo velikanskih oken kontrastom spriču konse- ranih ostankov razvalin po- šene cerkve je svojevrstno živetje in dokument krčev- ga prizadevanja, približati ligozni misticismem realiz- in dejstvom sedanosti. H

Sredi velikega parka, t
kjer se v nedeljo zbira
več ljudi, stoji kip голе
Godive na konju. Devet
let je minilo, meščani Co
tryja pa ji še vedno izkaz
jo spoštovanje in ljube
kot takrat. Lady Godiva,

poveduje legenda, je bila z
krutega coventryjskega ga-
la Zaznam, ki je bil na
ložišnice in jim nalaga ho-
davke. Njegova krepostna
na ga je vsak dan prosila,
se usmili in zmanjša breme
ubogim meščanom. Neli-
dne se je uklonil, toda
besn, kot je bil, ni
svojih njegova sramežli-
sena popolnoma gola po-
po coventryjskih ulicah. V
liki ljubezni do zatiranih
ščanov je lady Godiva pr-
gala sramežljivost in pris-
na popoj, toda
svoje hlače za n-
veliko dobroto: nihče sa-
prizakal na ulico. Ostali
svojih hišah, z obrabi obo-
nimi proti stenam. S
Tom, ki živi v spominu na
sko govorčini ljudi kot z
pung Tom, ki je bil
pršalš dogovor in, poče-

Zasramovali so ga vse ži-
nje in še danes našenejo
več radovednega vsiljivo
»Peeping Tomoma«, čeprav
dovito lepa gospa zdaj
mnogo let in vsem na o-
jezdi na bronastem konju
di Coventryja...

Slavko Fr

ko slikatvo XIX

tudi ma

cu, res-
ned-
la-
zav-
ta-
ta-
zaj-
me-
ne
mu-
na-
ca,
na-
red.

podobe iz zakladnice gra-
muzeya prav zgledno res-
rane. Tako se je začetno
čaranje umaknilo obču-
nju in ta zmesni vtis je
krepila še različna kra-
razstavljenih podob.

Vse gradivo h kva-
lili v g. 1908 v dva del-
prvi del sodijo uradni ri-
ti, romantične krajine in
ka tložitaja avtorjev, ki
rodili po večini vsi še v
ju poznih odmevov avstr-
ga baroka, v zadnji tri-
XVIII. stoletja. Vendar
med njihovimi deli

ve. rav po pe ni ni to to vse sta vse

Nekdo izmed gledalcev je o tem izrazil domnevo, da so bili letaki le del režiserske zamisli, ki naj bi poudarila dinamično problematiko izvajanega dela.

di naslednjim dan priposlani
ki ga je francoska radiodifuzija
prijela priredila za zastopnik
nacionalnih skupin v stari
škem, bohemskem lokalu Ve
aux Paris zvrstev notredam
cerkve z Buffetovimi izvirni
risbami in farnicami v stari
h medenastih trobojnih
Hkrati pa so zveze tudi n
ve pobude, zlasti za gostov
nje v Švici in na Poljskem
Ob polni mizi in kozarci
smo govorili drug preko dr
gega. Švicaški producent
priporoča, da ne gre v
v Španijo, ker ga motijo pr
velike socialne razlike; belgi
ska operna pevka je tožila
da morajo v Bruslju pripra

V okviru „Jeune

Glasbeni tečaji v v Weikersheimu

raven izvajanja VII. točkovne in IV. Bratovšine simfonije ter »Frühlingssuite« Wernerja L. S. poudarkom na kolosalnem muziciranju se tiče, ki razlikujejo od ostalih svetov (naj omenim tiste v Sieni, ki je zaprav res revlja svetoznanih imen, kakor v L. Casals, Navarra, bidache, Agosti in drugih).

morda tudi malo se

podobe iz zakladnice graške muzeja prav zgledno restavrirane. Tako se je začelo razčaranje umaknilo občudovanju in ta zmesni vtis je bil preklpila še različna kvaliteta razstavljenih podob.

Vse gradivo bi lahko razdelili v grobem v dva dela: prvi del sodijo uradni portreti, romantične krajine in krita tiskovinska razglavila, ki so bila večini vsi še iz poznih odmevov avstrijskega baroka, v zadnji tretjini XVIII. stoletja. Vendar pravim bolj njihovimi deli, več zanimivega za nas, najdemo med nekaterimi iz tretji grofici in celih desetakih ter plemiških družin, ki so bile paradižniške, vernatsko podobnih starih naših slikarjev Tomizza, Langusta, Stroya. Kvaliteto morda nekoliko kvišku stokraskim normam tedanje časa, a z manj krvi in

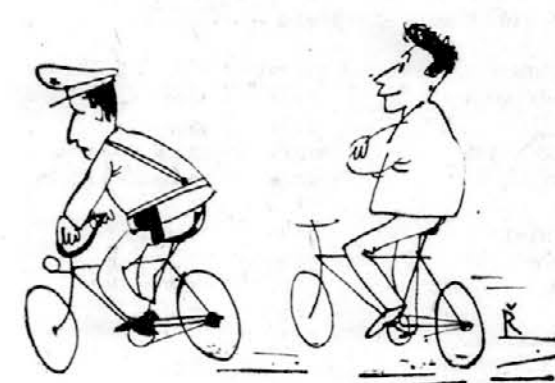
[illegible]

Welkenhedeplastid, dve
mednarodne mladine

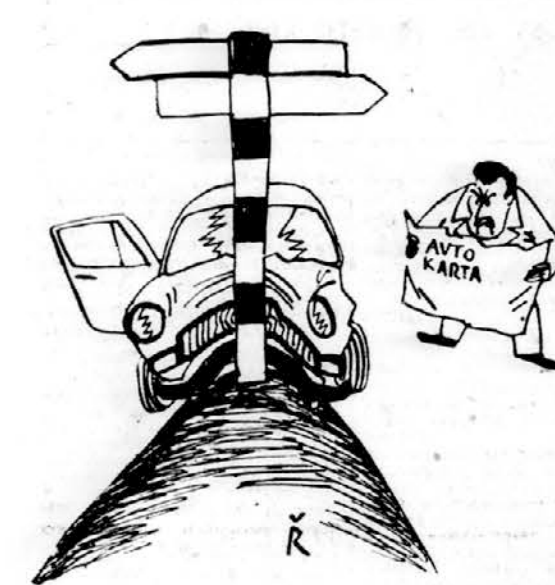
prizoriške glasbenih sred

»Albert, pa ne, da sem te udaril?«

»Zakaj pa imaš roko zunaj?«
»Zato, da je notri več prostora.«

»Pohiteti moram — žena bo vsak čas doma.«
»Pomiloščeni ste!«

LJUBLJANA TRANSPORT

ODDELEK TEHNIČNE KONTROLE — TEHNIČNI PREGLEDI MOTORNIH VOZIL

obvešča

vse lastnike in uporabnike motornih vozil, da bomo opravljali

tehnične preglede motornih vozil

od 22. oktobra 1962 dalje v:

ponedeljek od 7.—15. ure
sreda od 10.—18. ure
petek od 7.—15. ure
sobota od 8.—12. ure

To poslovanje velja do nadaljnjega.

Obenem obveščamo vse lastnike motornih vozil, da opravljamo tudi preventivne tehnične preglede stanja vozil na željo strank po znižani ceni.

7973

Licitacija Vojne pošte 7895-11 Maribor

Vojna pošta 7895-11 Maribor razpisuje v svojih prostorih v Mariboru, Tržaška cesta 26

I. JAVNO PISMENO LICITACIJO

za gradnjo 4-stanovanjske stavbe v Podvelki

Predračunska vrednost vseh del znaša 18.467.570 din.

Licitacija bo 31. oktobra 1962 ob 11. uri v pisarni Vojne pošte 7895-11 Maribor, Tržaška cesta 26.

Interesenti si lahko ogledajo projekte, prevzamejo predračune in dobijo vse ostale informacije vsak dan od 8. do 12. ure, razen ob nedeljah v pisarni Vojne pošte 7895-11 Maribor.

Pravico licitacije imajo vse gospodarske organizacije v okviru svoje dejavnosti za izvajanje razpisnih del.

Ponudbi je treba priložiti vsa dokumentacija, predpisano v pravilniku za odstopanje gradbenih objektov in del (Uradni list FLRJ št. 13 od 27. marca 1957).

Zapečateni ponudbe je treba poslati po pošti ali predložiti neposredno licitacijski komisiji najpozneje do 31. oktobra 1962 do 11. ure.

7963 Iz pisarne Vojne pošte 7895-11 Maribor

NAGRADNA SLIKOVNA KRIŽANKA

Za pravilno rešitev slikovne križanke razpisujemo povečane nagrade:

1. NAGRADA: 5000 DIN
2. NAGRADA: 3000 DIN
3. NAGRADA: 2000 DIN
4. DO 13. NAGRADA: PO 1000 DIN

Rešitev vpišite s tiskanimi črkami v lik križanke in pošljite izsek iz časopisa na naslov: Uredništvo »Dela«, Ljubljana, Tomšičeva 3, poštni predal 29. V levi spodnji kot kuverte napišite SLIKOVNA KRIŽANKA. Rešitvam ne prilagajate drugih dopisov ali obvestil. Če pošlje kdo več rešitev, naj bo vsaka v posebni kuverti. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do petka, 19. oktobra opoldne.

Reševalci iz Ljubljane lahko vržejo rešitve v nabiralnik nagradnih ugank »Dela« in »Tovariša« v veži postopja v Tomšičevi ulici 3.

Nagrade za prejšnjo nedeljo

Za nagradno vreteno je prišlo do roka 640 rešitev. Zreb je prisodil nagrade naslednjim:

1. nagrada (3000 din): Ela Vidmar, Zabočevce 12, p. Borovnica
2. nagrada (2000 din): Tika Gnjec, Ljubljana, Idrijska 9

Deset nagrad po 1000 din prejmejo:

- Lojze Macarol, Ljubljana, Majaronova 10-I
Janja Vovk, Oviše 10, p. Podnart
Stane Uhan, Maribor, Gosposvetska 31
Marija Pust, Ljubljana, Ciril-Metodov trg 20-I
Stefka Krajger, Polena, p. Mežica
Gustav Perne, Cerklje na Gor. 151
Vinko Malovrh, Kranj, Gorenjesavska 27
Branka Zlobok, Ljubljana, Rožna 3
Jože Erniša, Murska Sobota, Kovačeva 14
Pavle Sušnik, Ljubljana, Titova 49-II

Rešitev nagradnega vretena: 1. a, 2. ma, 3. ami, 4. Main, 5. Mirna, 6. Arman, 7. Marijan, 8. Armenija, 9. rmanje, 10. Jerman, 11. Marne, 12. mera, 13. Rem, 14. re, 15. r.

Rešitev križanke: V o d . : 1. stiska, 7. kocka, 12. Kornati, 14. London, 15. Orson, 16. slika, 18. rt, 19. boks, 20. Stiks, 21. Rio, 22. ena, 23. Bersa, 24. Mann, 25. CT, 26. ornat, 27. Kant, 28. obrat, 30. Adana, 32. Renan, 34. Nitra, 36. pesa, 37. glina, 39. sl., 41. Trst, 42. Mainz, 43. Ito, 44. Ist, 45. Komna, 46. krap, 47. N(ikola) T(esla), 48. lisan, 49. dieta, 50. talent, 52. eternit, 54. anoda, 55. nakana.

Ana se je zasmejala:

»Kadar pa sem jaz zraven, si te ne upa dotakniti niti s prstom.«

»Pred teboj ga je sram. Najbrž zato, ker ti je svoje čase dovolil.«

Tudi to je bilo nenavadno, da Bice ni bila zdaj prav nič ljubosumna nanj, v preteklosti pa tako zelo. Sedaj je govorila o tem, da je bil Enrico prejšnji teden v sestro, z največjo brezbratnostjo, kakor da bi bilo to zanjo popolnoma nepomembno.

Ko je bila nekake večere ura šest, je Bice nehala delati — druge večere pa je delala vsaj po navadi do večerje, ne da bi vsaj minuto posvetila zaročenemu. Šla je v kuhinjo, da bi si pripravila malico: »Hočeš, da jo pripravim tudi tebi?« je vprašala Ana. »Ne, nisem lačna.« je odgovorila Ana.

Sklonila je glavo nad delo. Kadar je bila navzoča tudi Bice, je Enricoova prisotnost ni spravljala v zadrego: povsem drugače pa je bilo, če je ostala sama z njim.

»Bice preveč je,« je pripomnil Enrico, »zato se tudi tako redi. Ti pa si ostala taka, kakršna si bila.«

»Oh, tudi jaz sem se zredila,« je odgovorila Ana, »ne da bi ga pogledala.«

»Ne, nisi se spremenila. Se vedno si taka kot pri šestnajstih letih. Dovolj bi bilo, da bi si spet spredaj pristrla lase, da bi se ti spodviljati na čelu, pa bi bila čisto taka kot tedaj.«

»Se ti mi, da mi je čisto pristajalo?«

»Nisem mislil tako. Tudi ta frizura ti pristoji, le meni je bilo bolj všeč tako, kot si bila prej postržena.«

»Toda sedaj mi je skoraj dvajset let, tisti frizur pa je za punčko.«

»Oh,« je vzdihnil Enrico, »čas teče, na žalost. Lepo bi bilo, če ti vse ostalo tako, kot je bilo.«

»Bi se rad vrnil nazaj v tisti čas?«

»Rad bi se povrnil, da... Rad bi, da bi spet doživel tisti večer, ko sem odhajal k vojakom in si me spremljala kos poti ter poljubila...«

Ana ga je pogledala:

»Bolje je, da se je zgodilo tako, Enrico.« Nadaljevala je s povesnimi očmi: »Niti ne zavedaš se, kakšna sreča te je doletela. Dobro poznam Bice, zato ti lahko rečem, da bo žena, kakršno potrebuješ. Medtem ko jaz... Tudi če bi bila ostala poštena, ne bi bila primerna zate.«

Vstopila je Bice:

»O čem pa sta govorila? Ker ni dobila odgovora?«

»Stavim, da sta obujala spomine na čase vajine ljubni. Morala vaju bom nadzorovati. Lahko bi se začela snova.«

Tako se je zaroka nadaljevala brez pretresov in brez prepričkov, ki so sicer neizogibni, kadar se dva resnično ljubita. Ana je nekoč rekla Bice:

»Kaj nisi nič zaljubljen v Enrica?«

Bice jo je pogledala:

»Zakaj misliš?«

»Ker si bila z Marikom — dosti bolj slična.«

Cez nekaj časa je Bice rekla:

»Ljubezni mi je prinesla trpljenje in nič drugega. Zato sem takrat po Mariu sklenila, da ne bom povenovno naselila... Tudi ti bi moral vedeti, da ljubzen povzroča samo neuprijetosti. Enrico je dober fant in rada ga imam. Sicer pa tudi on ni zaljubljen vame,« je hitro dodala.

Ana ni vedela, kaj naj reče. Toda Bice je bila takoj spet dobre volje in nasmejana:

»Upam, da boš tudi ti kmalu našla fanta, kot je treba. Vidiš, če ne bi bil kmet, bi ti ga bila že našla. Amosa.«

Se dobro se je spominjala, kako skrbno se je sestra pripravljala, ko je prihajal Mario. Najprej je lepo pometala salon, postavila stole na mesto, na mizo pa pognila vzmeti. Potem se je zaprla v sobo, kjer je najmanj četrto uro porabila za lišpanje.

Nato pa se je začelo željno pričakovanje zaročenca. Komaj so se oglašili koraki po stopnicah, je Bice poletela ven in tam zunaj ga je sprejela z objemi in poljubi. Potem mu je pomagala, da si je s sekiel plašč in si odpasal sabljo. Ponudila mu je stol in ga spraševala, če kaj želi... Sedaj pa ni niti vstala, kadar je prišel Enrico.

Enrico je bil zelo zadržan. Sedel je za mizo, kadil cigareto in ju gledal, kako delata. Le redko je posegel v njun pogovor.

»Slabo ravnaš z Enrico,« je rekla Ana sestri.

Bice jo je začudeno pogledala. Ko je končno le razumela, je odgovorila:

»Kaj naj bi pa delal? S kopalščem ima delo samo po sebi.«

»Sam je kriv, ker od jutra do večera nič ne dela.«

»Kako, kaj naj bi delal? Pogledaj Pellegrinija! Nikoli ga ne boš videla, da bi samo za trenutek lenaril. Predvsem je treba povečati kopalščice, kajti tudi lani je primanjkovalo kabin, zlasti ob nedeljah so morali odslavljati ljudi. Potem je treba modernizirati barako, kajti taka kakršna je, je prav neprimerna. Nato bo treba pomisliti na plesišče in potem morda tudi na gostilno...«

»Zakaj pa še na hotel ne?« je smeje se pripomnila Ana.

Bice pa je ostala resna:

»Letos ne in morda tudi prihodnje leto se ne... Kajti treba je delati postopoma. Kasneje bomo pa gotovo postavili tudi hotel. Saj vidiš, kako se Marina razvija! Menda ne misliš, da bi vse prepustili Pellegriniju?«

Ana jo je poslušala z občudovanjem, potem pa se ni mogla več premagati in je rekla:

»Sreča je, da se bo Enrico poročil s teboj, ki si praktična ženska! Prav dobro se zavedam, da jaz ne bi bila primerna žena zanj.«

»Enrica je treba priganjati,« je rekla Bice. »Dober fant je in prepričana sem, da bi imel tudi voljo do dela.« Bolj in bolj se je razvnela, ko je govorila: »Mati ga je pokvarila! Navadila ga je, da se je šel gospod. Toda jaz ga bom spremenila, boš videla! Lahko si misliš, da ne bi mogla prenašati morda, ki bi devet mesecev v letu ne delal ničesar.«

Ana je bila osupla. Nekdanja boječa, naivna Bice nepripravljena na življenjski boj, je izginila. Na njenem mestu je bila sedaj praktična in odločna ženska. Ta nenavadna sprememba se je dogodila pred Aninimi očmi v nekaj tednih, se manj, v nekaj dneh.

Izginila je tudi nekdanja lažna sramežljivost. Nekega dne je kar na lepem vprašala Ano: »Je tebe bolelo?«

Ana je zardela, toda treba je bilo odgovoriti, saj se pred njo ni mogla delati nedolžno. »Ne,« je odgovorila in skušala zasukati razgovor. Toda Bice je vztrajala: »Je bilo hudo?«

»Ne... Po pravici povedano, nisem niti opazila.«

»Teta pa je zelo trpela... Ne samo prvič, tudi potem. Morda se zato ni ponovno omožila.« Nasmehnila se je.

»Kako? Si s teto govorila o teh rečeh?«

»Seveda, kaj pa naj bi bilo to slabega? Človek mora biti pripravljen. Si se ti zelo bala?«

»Bice, prosim te... Ne morem govoriti o tem.«

»Zakaj? Saj sem tvoja sestra... Tega ne bom nikomur pripovedovala. Razumem, da je tebe tudi skrbelo, jaz pa sem že rekla Enricu, da hočem imeti takoj otroka. Začela sem namreč domniti, da bi jih mogla imeti. Tudi zaradi tega, ker sem se tako zredila... Včasih se ženske zredijo zato, ker ne morejo imeti otrok.«

Tako torej: Bice je bila v skrbeh, ker se je zredila, samo zaradi tega, ker se je bala, da ne bo mogla imeti otrok. Nič pa ji ni bilo mar, da si je kvarila zunanost: »Če se res tako bolj, pa kar takoj poskusim,« ji je rekla Ana in se smejala.

»Ne, to pa ne... Bolje je, da gre vse, kakor je treba. Ko sva ravno pri tem: prosim te, nikar ne hodi ven, kadar pride Enrico.« Začela ji je pripovedovati, da je prejšnji dan, ko sta ostala sama, Enrico takoj akusaj takoristiti prihodnost.

